

РЕШЕНИЕ

№ 22780

гр. София, 02.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
публично заседание на 17.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **12764** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.2 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба от Съюза на съдиите в България чрез пълномощника му –адв.К. – САК срещу Решение по заявление рег. № 95-00-126/13.11.2024 г., издадено от директора на дирекция „Правни дейности“ към Министерството на правосъдието.

В жалбата се излагат аргументи, че решението е постановено в нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че обжалваното решение е в противоречие с основния принцип за прозрачност на законодателния процес, тъй като е прието, че в случая не е налице надделяващ обществен интерес от получаване на исканата информация.

В съдебното заседание, проведено по делото, редовно призован, се представлява от адв. А., преупълномощен от адв. К., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът – Директорът на дирекция „Правни дейности“ към Министерство на правосъдието, редовно призован, се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана. Изразява становище, че търсената информация има оперативен характер, тъй като е свързана с подготовката на нормативен акт и няма самостоятелно значение, защото е в рамките на процедурата, в която мненията, становищата и препоръките на участниците са с консултативен характер. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от насрещната страна.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изразява становище по жалбата и не взема

участие в производството.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните приема следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано въз основа на подадено заявление от Съюза на съдиите в България до Министерство на правосъдието, с което се иска достъп до обществена информация, състояща се в:

1. Копие от заповедта за създаване на „работна група по ЗСВ“, за формирането на която, е съобщено от пресцентъра на Министерство на правосъдието с публикация в интернет страницата на министерството на 03.10.2024 г. (<https://mjs.bg/home/index/135b07dd-02f4-4e49-a5a6-b21ef4cd0c1c>), както и последващите заповеди на работната група и от постъпилите до групата предложения за промени в състава на работната група;
2. Копия от протоколите за заседания на работната група и от постъпилите до групата предложения за промени в Закона за съдебната власт;
3. Информация за критериите, въз основа на които са определени участниците във формираната от министерството работна група.

Заявлението е разгледано и е постановено решение № 95-00-126/27.11.2024 г. от директора на дирекция „Правни дейности“ към Министерство на правосъдието, с което е постановен отказ до исканата информация. Като мотив за постановения отказ е посочено, че исканата информация няма самостоятелно значение, а съдържа само фактически констатации, мнения и становища във връзка с правомощията на министъра на правосъдието по чл.370, ал.1, т.2 ЗСВ. Административният орган е приел, че след като търсената информация няма самостоятелно значение, а е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите, то следва да бъде отказан достъп до същата. Изложени са и мотиви за липса на надделяващ обществен интерес, което е изключението от ограничението на достъпа до служебна обществена информация, предвидено в разпоредбата на чл.13, ал.4 ЗДОИ.

Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от адресат на акта и в установения в закона срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, съгласно заповед № ЛС-04-146/10.04.2024 г. на министъра на правосъдието, с която са делегирани правомощия на директора на дирекция „Правни дейности“ да издава решения за предоставяне или отказ от предоставяне на обществена информация.

Спазена е установената форма за административния акт- чл. 59, ал. 2, вр. ал. 1 от общия процесуален закон-АПК, доколкото в специалния приложим закон-ЗДОИ не е предвидено нещо различно. Актът е в писмена форма, посочено е наименованието на органа, който го издава, наименованието на акта, изложени са фактическите и правни основания, послужили за издаването му.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

На следващо място, настоящият съдебен състав приема, че правилно е приложен материалния закон.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ, обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Правото на достъп до обществена информация предполага наличието на задължен субект, на когото законът вменява

като задължение даването на обществена информация.

Според чл.9, ал.1 от ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл.10 ЗДОИ), а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл.11 ЗДОИ). Търсената от заявителя информация попада в обхвата на служебна обществена информация – чл.11 ЗДОИ.

В разпоредбата на чл.13, ал.2 ЗДОИ са регламентирани основанията, при които достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен. В случая административният орган е постановил отказ на поисканата информация, като е приел, че същата няма самостоятелно значение, а е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите.

В конкретния казус не е спорен въпросът, че е създадена работна група, като това е оповестено в интернет страницата на Министерство на правосъдието, която група има за цел да разгледа предложения относно необходими промени в ЗСВ, след измененията в Конституцията и решението на Конституционния съд по тях; проблеми в ЗСВ, които вече са били предмет на обсъждане и разглеждане в предходни работни групи – конкурси, атестации, командироване, дисциплинарни производства, електронно правосъдие; както и нови теми, които тепърва ще бъдат повдигнати от представителите на съдебната власт, но са от значение за функционирането ѝ.

Информацията за самата работна група е общодостъпна в сайта на министерството и всеки гражданин може да се запознае с дейността на същата.

По отношение на поисканите копия от заповедта за създаването ѝ, протоколите от заседанията на работната група, както и критериите за избирането на участници, съдът приема, че правилно е постановен отказ от страна на административния орган. В случая съответните копия от протоколи и заповедта, както и критериите за избор на участници, не са документи със самостоятелно значение, респ. те съдържат мнения и становища и имат консултативен характер по отношение на изработването на проект на нормативен акт по Закона за нормативните актове. Ето защо, правилно административният орган е приел, че търсената информация е свързана с оперативната подготовка на органите, поради което няма самостоятелно значение и достъпът до нея следва да бъде ограничен.

Отказът да се предостави информация по смисъла на чл. 13, ал.2, т.1 от ЗДОИ може да бъде преодолян с наличието на „надделяващ обществен интерес“ по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, съгласно чл. 13 ал.4 от ЗДОИ. Тази преценка е дължима на основание чл. 13, ал. 4, във вр. с § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ. В конкретния случай административният орган е изложил и мотиви относно липсата на надделяващ обществен интерес. Още повече, че жалбоподателят в подаденото от него заявление за достъп, не е навел конкретни доводи, че чрез исканата информация цели разкриване на корупция или на злоупотреба с власт, а и предмета на информацията, който е свързан със становища в съгласувателна процедура, не дава основание да се приеме наличието на тази хипотеза.

Поради гореизложените аргументи, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК, основателно се явява искането на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението от 100 (сто) лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, II-ро отделение, 29-ти състав на основание чл. 172, ал. 2 АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Съюза на съдиите в България срещу Решение от 27.11.2024 г. на директора на дирекция „Правни дейности“ към Министерството на правосъдието, постановено по заявление рег. № 95-00-126/13.11.2024 г.

ОСЪЖДА Съюза на съдиите в България да заплати на Министерство на правосъдието сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно оспорване, на основание чл.40, ал.3 от Закон за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: